Summarized by © lakhasly.com

שנת ה0 של האסלאם הוא 622 (ידע כללי), במדינה הוא משכנע אנשים שהוא קיבל את הבשורה מהה',

מהמלאך גבריאל ומתחיל לפתח את האסלאם. הנביא מוחמד לומד מקהילה יהודית הרבה מאוד דברים

ושואב ממנה השראה בזמן שהוא מפתח את האסלאם. מוחמד פורץ אל המציאות בשנת 622, מוחמד הופך להיות בדמותו במה שהוא עושה ביום יום שלו: גם המנהיג הדתי, מוחמד הוא גם הדת וגם המדינה. לכן התפיסה היסודית באסלאם היא שהאסלאם הוא גם דת, אין הפרדה בין דת למדינה אלא להפך – המנהיג הוא צריך להיות גם המנהיג הדתי וגם המנהיג הפוליטי ולהוביל את הקהילה שלו גם בתפילה וגם במלחמות ובעניינים עקרוניים ופרקטיים. האסלאם שואף למדינה ערבית, היא מסדירה את החיים היומיומיים של הפרט, איך הוא צריך להתפלל, ולמעשה גם ברמה הפרטית וגם ברמה המדינתית – האסלאם רוצה להסדיר את מלוא המציאות. האסלאם רוצה להגיד למדינה כיצד .להתנהל